

HELSINKI—HELSINGKI

Eräs englantilainen ystäväni (voiko hän vielä olla ystäväni, en oikein tiedä) sanoi että onpas teillä kamala pääkaupungin nimi kun siinä on sekä Helveti ”Hel” että synty ”sin” mainittuna, siis helvetin syntinen paikka!

Tosin tuo Helveti pitäisi englanninkielessä olla kahdella ällällä (hell) kirjoitettuna että se olisi oikeaoppinen ”Helveti”, mutta eihän sitä lausuttuna kuule että onko siinä kaksi ällää vai ei! Meillä se olisi Häll, arina, tulisija, tai kallioluoto, mutta vuorena myös Berghäll, Kallion kaupunginosa, Paasivuori.

Oliko se sittenkin kaupunkimme perustajan ajatuksena Hällsinki, vai Hällsingki, sitä hän emme tiedä, jos sitä ei kuitenkaan kirjoitettu missään muodossa, vain äänteellisesti?

Mietittäessä asiaa kokonaisvaltaisesti ja koettaen huolellisesti ääntää pääkaupunkimme nimeä HELSINKI, totesin että tavallisen nopeasti sanottuna aivan ilmeisesti sanomme aina huolimattomasti Helsingki.

Edellisessä tapauksessa kielen kärki ottaa kiinni yläkitalakeen, ja siihen pitää ihan keskittyä, mutta sanottaessa helsingki tai helsingissä kielen keskikohta ottaa kiinni yläkitalakeen ja se käy helpommin, oikeastaan automaattisesti. Olen koittanut kuunnella kuinka muut sen sanovat, varsinkin kuuluttajat Ylen radio I sessä, jossa ääntämisen suhteen ollaan erikoisen tarkkoja, jotta kuuluuko siinä pelkkä ”n” vai ”ng” äänne, enkä ole varma kumpi.

Niinpä väitän että nimen Helsingfors ”suomenkielinen” versio Helsinki on sekasiö joka vain on tullut Uden-maan kielestä.

Olihan sen ensimmäinen muoto ”Helsingfors” ruotsin kieltä, paitsi ettei sekään

sanana tarkoita muuta kuin Helsinginjoen koskivoimaa, ja mielestäni mitään sellaista sanaa ei ole saatettu keksiä millä ei olisi mitään tarkkaa merkitystä.

Mutta, nyt pitää muistaa että kirjoitettua kieltä ei oikeasti vielä Helsingforsin perustamisen aikana 1550 edes ollutkaan, vain muutama vuosi aiemmin oli Mikael Agricola vasta tehnyt ensimmäiset yritykset kirjoittaa jotain suomeksi, mutta nykyajan ihmisille se on lähes käsittämätöntä tekstiä, ja eiköhän sama päde myös ruotsinkieleen, ei siinäkään sen kirjoittamisessa ehkä osattu tehdä eroa ”Ä” ja ”E” äänteiden ja kirjainten välillä mutta, sanalla ”HEL” on kuin onkin vanha tarkoitus, Websterin sanakirjan mukaa se on anglosaksien PIILOSSA OLEVA, jota Hel muinoin olikin, se oli sama kuin Asgård tai Midgård, Viapuri, Valhalla, nyt Suomenlinna. Siitä vaan ei tiedetty missä se on, jossain idässä kuitenkin, sanoo ruotsalaiset historiakirjat, joten ehkä Helsinki ei sittenkään ole ihan väärin kirjoitettu, mutta suomenkieltä se ei silti ole! Nimen Helsingfors toinen osa, ”sing” tarkoittaisi kait laulaa, no siinä onkin koski jonka runoilijat saattaisivatkin kuulla laulavan. Sitten on vielä muoto HÄLLSINGE, Helsingin pitäjä (tai -joki) joka tuossa asussa onkin nyt oikein kirjoitettu, mutta emme vain tiedä sen ”häll” osuuden merkitystä juuri siellä, kun mitään kalliivuorta tai -luotoa siellä ei ainakaan ole, sisämaassa, ja sehän onkin vanhempi sana kuin Helsingfors, jonka muodon Ruotsin kuningas Kustaa Vaasa meille lanseerasi, (kait) vuonna 1550, tasan 500 vuotta edellisen Helin tuhoamisen jälkeen, paavin määräyksestä. (Tästä kolme todistetta löytynyt)

Sitten on vielä sanan "Helsinki" osa "SIN", se nimittäin on myös vanhaa Skandinaavista perua, ja tarkoittaa olla ehtyneenä, piilossa, marruksissa! Ja sitähän se olikin, viisisataa (500) vuotta!. (se on myös "synti", [synd]) joka tarkoittaa miehen sukuelimen näentää, syyniä, englanninkielessähän "sin" myös on synti) Siispä muoto Helsinki saattaa sittenkin olla aivan oikea muoto.

Mutta näin helsinki -sanan molemmat osat, "hel" ja "sin" saattavatkin tuossa muodossa vanhoissa sanakirjoissa tarkoittaa samaa asiaa, piilossa olevaa, tai sellaisena pidettävää! (Tämä se nyt on hiuksen halkomista jos mikä)

Joten vieläkään emme voi olla ihan varmoja mitä kuningas Kustaa Vaasa tarkalleen tarkoitti Helsingfors, Helsinki nimillä, harmi, hän oli toki itse täällä silloin, vai oliko se joku muu joka antoi tuon Helsinki nimen käyttöön..Miksi hän kuin "piilotti" sitä, tarkoittiko hän sitä muinaista "Hel":iä (Häll?), joka oli hävitetty tasan viisisataa vuotta aikaisemmin! En usko sattumaan tuossa vuosiluvussa.

Suosittelisin myös että tuo Vanhan-kaupunginkoski, jolla nimellä sitä koskea nyt kutsutaan, nimettäisiin uudelleen muotoon "Helsinginkoski", se olisi lyhyempi, sujuvampi, ja lisäksi oikea muoto nimestä Helsingfors.

Paavi todella antoi määräyksen hävittää "Hel" vuonna 1020 mutta se toteutettiin Sveitsiläisten palkkasoturien toimesta vasta 1050 josta nyt onkin olemassa jo todisteita. Retki-kuntaa johti Ruotsin kuningas Anund Jakob mutta hän kuoli (tapettiin?) jo heti 24.7. (Jaakon päivä) astuttuaan edellisenä päivänä maihin Hangon niemimaalla, jolloin operaatiota jäivät johtamaan Uppsalan piispa Sigfried Rooman kirkosta ja piispa Osmond Konstantinopolista. Kaikki kiinnisaadut ihmiset tapettiin mutta monet pääsivät karkuun, mm. Bockin (pukki) suku Lappiin, josta meidän "Joulupukki Korvatunturilla" tieto on peräisin.

Samaan aikaan toinen ruotsalaisretki-kunta astui maihin Porissa ja kulki hävittäen maata Nokian ja Hämeenlinnan kautta Porvooseen, josta poistuivat merelle, mutta

jolloin suomalaiset tekivät heille kovaa vastarintaa. (Tri Erkkä Maula)

Uden-maalla kiellettiin asuminen 200 vuodeksi.

Tekstini ei ole tieteellistä sillä en ole akateeminen tutkija, vain harrastelija sellainen, mutta juuri siksi voin ajatella, tutkia ja kirjoittaa vapaammin, myös Bockin suvun tietoja, ei vain sitä "virallista", yliopistoissa lukkoon lyötyä historiaa.

Olen kuullut Bockin (Boxström) suvun viimeistä edustajaa Ior Bockia kymmenen vuotta, ja kirjoittanut siitä kuusi kirjaa, ja ymmärrän häntä, suvulla oli kauppahuone ja majatalo jo Kuninkaansaarella, jonka peruskivi muurattiin 12.6. Suku oli pitkään kaikkein vaikutusvaltaisimmin "uudessa" Helsingissä jossa aluksi koko Leijonakortteli oli heidän kauppasemaansa. Laivan jolla he toivat suolaa suoraan Espanjasta rakennettiin nykyisen Olympialaiturin kohdalla. He tallensivat muistiinsa kaiken tapahtuneen järjestelmällisesti, mutta Kaikki heidän muistelonsa ovat vain puhutussa muodossa, ei dokumentoitu, myös jo ajalta jolloin ei kirjoitusta oltu vielä keksitty.

Heillä oli läheiset suhteet sekä Ruotsin kuningashuoneeseen että Venäjän keisareihin, jotka aina majoittuivat heidän majataloonsa, nyt Bockin talo, täällä käydessään mutta niitäkään tietoja ei ole kirjoitetussa muodossa. (Aleksanteri I osti sen talon 1816 kauppias Johan Bockilta 9600 markalla ja teetti Engelillä siihen kolmannen, juhlakerroksen, samalla kun laitatti sen uuteen uskoon. Sen toinen kerros oli hänen yksityisasuntonsa, johon hän itse osti huonekalut Pietarista 36.000 ruplalla. Hän (tai kauppias Bock) nimesi Katariinankadun hänet hallitsijaksi kasvattaneen iso-äitinsä Katariina Suuren mukaan, Sofiankadun äitinsä mukaan. Hänen oma sisäänkäynti oli Katariinankadun puolella, kauppias Bock itse jäi hänen palvelukseensa, ja heistä tuli hyvät ystävät)

Kuulin radiosta itsenäisyyspäivänä keisari Nikolai I:sen vierailun aikana muuratun peruskiven Helsingin Tuomiokirkon -Suurkirkon -Nikolainkirkkoon, 1830, ja nimenneen Pyhän

HELSINKI–HELSINGKI

Nikolauksen (Joulupukin) Helsingin suoje-
lypyhimykseksi!

Ehdottaisinkin että Tuomiokirkon ni-
mi muutettaisiin takaisin alkuperäiseksi
Nikolainkirkoksi, niin luterilaisia kuin olem-

mekin, karsastan sen osaa ”tuomio”, ketä
siellä tuomitaan?

Sekin kun lienee vain kirjoitusvirhe.
(Dom, dome, kupoli?).

Leo Nygren